

Det står skrevet hos evangelisten Johannes i det 6. kapittel (1-21)

6.1 Senere dro Jesus over til den andre siden av Galileasjøen, som også kalles Tiberiasjøen. 2 En stor folkemengde fulgte etter ham fordi de så tegnene han gjorde da han helbredet de syke. 3 Jesus gikk opp i fjellet, og der satte han seg sammen med disiplene sine. 4 Påsken, jødernes høytid, var nær.

5 Jesus løftet blikket og så at en stor folkemengde kom til ham. Han sa da til Filip: «Hvor skal vi kjøpe brød så alle disse kan få noe å spise?» 6 Dette sa han for å prøve ham, for han visste selv hva han ville gjøre. 7 Filip svarte: «Brød for to hundre denarer er ikke nok til at hver av dem kan få et lite stykke.» 8 En annen av disiplene, Andreas, bror til Simon Peter, sa da til ham: 9 «Det er et barn her som har fem bygg brød og to fisker. Men hva er det til så mange?» 10 Da sa Jesus: «La folket sette seg.» Det var mye gress på stedet, og de satte seg ned. De var omkring fem tusen menn. 11 Da tok Jesus brødene, ba takkebønnen og delte ut til dem som satt der. På samme måte delte han ut av fiskene, så mye de ville ha. 12 Da de var blitt mette, sa han til disiplene: «Samle sammen stykkene som er til overs, slik at ikke noe går til spille.» 13 De gjorde det, og etter måltidet fylte de tolv kurver med stykker som var blitt igjen av de fem bygg brødene.

14 Da folk så det tegnet Jesus hadde gjort, sa de: «Dette må være profeten som skal komme til verden!» 15 Jesus forsto at de ville komme og tvinge ham med seg for å gjøre ham til konge. Derfor trakk han seg bort igjen og gikk opp i fjellet, han alene.

16 Da det ble kveld, kom disiplene ned til sjøen. 17 De gikk om bord i en båt for å dra over til Kapernaum. Det var allerede mørkt, og Jesus var ennå ikke kommet til dem. 18 Sjøen gikk høy, for det blåste en kraftig vind. 19 Da de hadde rodd omkring tjuefem eller tretti stadier, så de at Jesus kom gående på sjøen og nærmet seg båten, og de ble reddet. 20 Men Jesus sa til dem: «Det er jeg. Vær ikke reddet!» 21 De ville ta ham opp i båten, og straks var den ved land der de skulle legge til.

Slik lyder det hellige evangelium

The Holy Gospel according to John 6: (1-21)

1 Jesus went to the other side of the Sea of Galilee, also called the Sea of Tiberias. 2 A large crowd kept following him, because they saw the signs that he was doing for the sick. 3 Jesus went up the mountain and sat down there with his disciples. 4 Now the Passover, the festival of the Jews, was near. 5 When he looked up and saw a large crowd coming toward him, Jesus said to Philip, "Where are we to buy bread for these people to eat?" 6 He said this to test him, for he himself knew what he was going to do. 7 Philip answered him, "Six months' wages would not buy enough bread for each of them to get a little." 8 One of his disciples, Andrew, Simon Peter's brother, said to him, 9 "There is a boy here who has five barley loaves and two fish. But what are they among so many people?" 10 Jesus said, "Make the people sit down." Now there was a great deal of grass in the place; so they sat down, about five thousand in all. 11 Then Jesus took the loaves, and when he had given thanks, he distributed them to those who were seated; so also the fish, as much as they wanted. 12 When they were satisfied, he told his disciples, "Gather up the fragments left over, so that nothing may be lost." 13 So they gathered them up, and from the fragments of the five barley loaves, left by those who had eaten, they filled twelve baskets. 14 When the people saw the sign that he had done, they began to say, "This is indeed the prophet who is to come into the world."

15 When Jesus realized that they were about to come and take him by force to make him king, he withdrew again to the mountain by himself.

16 When evening came, his disciples went down to the sea, 17 got into a boat, and started across the sea to Capernaum. It was now dark, and Jesus had not yet come to them. 18 The sea became rough because a strong wind was blowing. 19 When they had rowed about three or four miles, they saw Jesus walking on the sea and coming near the boat, and they were terrified. 20 But he said to them, "It is I; do not be afraid." 21 Then they wanted to take him into the boat, and immediately the boat reached the land toward which they were going.

The Gospel of the Lord

Preken

Påskan, jødernes høytid var nær, men ikke den påskan da Jesus ble korsfestet, dette må ha vært ett eller to år tidligere. Da var Jesus blitt veldig populær, men han var ikke ennå begynt å utfordre de som fulgte etter ham, han prøvde å tale og vise hvem han var til så mange som mulig. Da disiplene ble klar over hvem han egentlig var, ikke bare sønn av en tømmermann, men Guds sønn, så sa han flere ganger: ikke si det til noen og i dag hørte vi at han gikk bort og gjemte seg for å unngå at folket skulle tvinge ham til å bli deres konge, for han hadde en annen plan.

Hva hørte dere ellers da jeg leste evangeliet? Det var en stor folkemengde ja, de hadde fulgt etter Jesus og disiplene, de hadde gått langt. De hadde ofret tid og krefter på å komme seg dit, slik som vi også må gjøre for å komme oss til kirken, der vi kan høre Jesu ord. De som vi fikk høre på Jesus når han talte, de fikk åndelig mat, men hva så? Skulle Jesus bare sende dem hjem igjen? Nei Dette var den dagen da Jesus innstiftet kirkekaffen! Etter åndelig mat, må vi ha noe å drikke og noe å spise, mat for kroppen.

Men de hadde jo ingen mat, og vi er også tomme for mat, våre kjøleskap og frysescap i underetasjene måtte vi tømme i covidtiden og nå er det vanskelig å få i gang kirkekaffen som vi er vant til i Mindekirken. Den skulle jo være ett av søndagens høydepunkter, først åndelig føde og deretter mat for magen. Vi takker og lover Gud som gir oss begge deler – Gudstjeneste og kirkekaffe!

Men hva gjorde Jesus? Han spurte først: Har dere noe mat? Det var bare en liten gutt som hadde en matpakke med seg. Vi kan liksom høre latteren i disippelgruppen og se dem for oss når de ser ned på denne lille gutten som bare hadde mat nok til seg selv, men likevel var villig til å dele!

Forrige søndag hørte vi om at når folk som tok på Jesus sine klær, ble friske, hva skjedde nå - når Jesus tok på fiskene og brødene? Det ble nok til fem tusen! Og det er det som er målet og meningen med kirkekaffen også. Frivillige kommer og gir av sin tid og sine krefter og noen gir penger som vi kan kjøpe mat for og noen har med seg en kake eller noe annet som kan deles. Og vi sitter eller står i grupper slik som de også gjorde den gang og de deler ikke bare mat, men tanker og smil. De viser hverandre omtanke og kjærlighet og de snakker om og praktiserer det de har lært på gudstjenesten.

Sermon

Easter, the Jewish holiday was near, but not the Easter when Jesus was crucified, this must have been one or two years earlier. By then Jesus had become very popular, but he had not yet begun to challenge those who followed him. He tried to speak and show who he was to as many as possible. When the disciples knew who he really was, not only the son of a carpenter, but the son of God, he said several times: "Do not tell this to anyone!" Today we heard that he went away and hid himself to avoid that people should force him to become their king, for he had another plan.

Think! What else did you hear when I read the gospel? There was a large crowd, yes, they had followed Jesus and the disciples, - they had gone far on foot. They had sacrificed time and effort to get there, as we must do to get to the church on Sunday mornings, where we can hear Jesus' words. The large crowd heard Jesus when he spoke. They received spiritual food, but what then? Should Jesus just send them back home, hungry? No this was the day Jesus instituted The Church coffee! After spiritual food, we must have something to drink and something to eat, yes, food for the body.

But they had no food, and we are also empty of food, our refrigerators and freezers in the kitchen, had to be empty because of the covid time and now it is difficult to get started the church coffee and recruit volunteers to serve, as we used to do in Mindekirken. It should be one of the highlights of Sundays, first spiritual food and then food for the stomach. We thank and worship God who gives us both – Church service and church coffee!

But what did Jesus do? He first asked: Do you have any food? It was just a little boy carrying a packed lunch. We can kind of hear the laughter in the disciple group and see them in front of us when they look down on this little boy who only had enough food for himself but was still willing to share!

Last Sunday we heard that people who touched Jesus' clothes were healed, what happened now - when Jesus touched the fish and the loaves? Then it happened that there were enough for five thousand! And that is the goal and meaning of church coffee as well. Volunteers come and give of their time and energy and some give money that we can buy food for, and some bring a cake or something else that we can share. And we sit or stand in groups as they also did then, They and we share not only food, but thoughts and smiles and we show each other consideration and love and we talk about and practice what we have learned in the service.

Fordi når vi lar Jesus komme nær og rører ved oss, så skjer det noe. Alt det vi tenker er smått og lite verdt, blir det mer enn nok til 5 tusen.

Poenget med denne fortellingen er at alt som er smått og som vi ser ned på eller som vi tenker ikke er så mye verdt. Det kan vokse og bli stort, det som er ubetydelig kan bli betydningsfullt og viktig. For når vi tenker oss om, så er jo alt det som i dag er stort, har en gang vært lite. Vi snakker om store og mektige mennesker, de har også vært babyer. Et stor tre har vært et frø.

Jesus utførte her et gigantisk mirakel, men dette skjer jo hele tiden i vår egen virkelighet! Det kornet som de fem brødene var laget av, tenk deg om de ble sådd, så vil de multiplisere seg til så mange at de kan mette tusener av mennesker.

Og fiskene, har dere sett fiskerogn? Det er tusen vis av fiskeegg som kan bli til så mange fisker at de kan mette tusener. Dersom vi tenker på dem måten, er det ikke så vanskelig å tro på Jesu under og mirakler, for det skjer hele tiden, det tar bare litt lenger tid, men her ville Jesus vise oss hvem han er: Han kom fra og er den Gud som lar dette skje hele tiden. Han er gitt all makt i himmelen og på jorden.

Så tenk stort og betydningsfullt om alt dere gjør og opplever, tenk stort og betydningsfullt om Mindekirken. Det hver enkelt av dere gjør, kan oppleves så smått, men det har stor betydning. Bare det å komme til in-person gudstjenester og gi et lite smil eller et varmt blick eller på annen måte fortelle noen av de andre som kommer, at de blir sett og at du er glad for at du ikke trenger å være helt alene lenger. Det å sitte og delta med bønner og sang, har enorm betydning ikke bare for deg selv, men for alle de andre i samme rom. Vi kaller samlingene våre for Guds-tjenester, det vil si at vi gjør en tjeneste for Gud, bare ved å være til stede. Det lille vi gjør, har stor betydning.

Ære være Faderen og Sønnen og Ånden som var og er og blir en sann Gud fra evighet og til evighet. Amen

Because, when we let Jesus come close and touch us, then something always happens. Everything we think is small and of little value, will be more than enough for 5 thousand.

The point of this story is that everything that is small and that we look down on or that we think is not worth anything can grow and become big, what is insignificant can become significant and important. Because when we think about it, everything that is big today has once been small. We are talking about big and powerful people, they have also been babies. A large tree has been a seed.

Jesus performed a gigantic miracle here, but this happens all the time in our own reality! The grain that the five loaves are made of, imagine if it was sown, then they will multiply to so many that they can feed thousands of people.

And the fish, have you seen fish roe? There are thousands of fish eggs that can become so many fish that they can feed thousands. If we think in that way, it is not so difficult to believe in Jesus' miracles and wonders, because it happens all the time, it only takes a little longer, but here Jesus wanted to show us who he is: That He came from and He is the God which allows this to happen all the time. He is given all the power in heaven and on earth.

So, think big and significant about everything you do and experience, think big and significant about Mindekirken. What each of you do can be experienced as very little, but it is very important. Just coming to in-person worship services and giving a small smile or a warm look or otherwise telling some of the others who are coming that they are being seen and that you are glad that you do not have to be completely alone anymore. Sitting and participating with prayers and singing has enormous significance not only for yourself, but for all the others in the same room. We call our gatherings God's services, that is, we do a service to God just by being present. The little we do matters a lot.

Glory to the Father and to the Son and to the Holy Spirit as it was in the beginning is now and ever shall be. Amen